

Følge er Evighedens Ide samt Forestillingen om dens Bolig i den enkelte Sjæl, der frejdig og uforgængelig stævner frem gennem Tiden som et Skib paa Havet, gæstende alle Egne. Og mærk saa igen Livsrørelsen paa engang i Materie og Aand, den banker bestandig, i evig Takt, den er alle Tings bevægede Hjerteslag, den lader mig føle og kende, at Døden ikke er Enden, som man tror, men snarere den sande Begyndelse, og at intet nogensinde kan gaa til Grunde og dø, hverken Sjæl eller Materie.»

«— Jeg hilser med Glæde den harvbølgende, mangeartede, magtfulde og praktiske Viljekraft, Begæret efter Kendsgærninger, ja selv den herskende Forretnings-Materialisme i de Forenede Stater. Men ve det Land, den Tidsalder, hvori disse Ting med de deraf følgende Bevægelser dæmmes op indenfor deres egen Kreds, uden at bære frem mod Ideer. Som Vedet nærer Flammen, som Flammen rækker mod Himlen, saaledes maa Rigdom, Oplysning, materiel Fremgang bestandig yde Næring til det højeste i Sindet og Sjælen.»

Man træffer vist sjælden en mærkeligere Bog end Whitmanns »Demokratiske Fremblik«, saa ædel, skøn og tidssvarende. Jeg anbefaler den derfor til enhver, som vil læse noget begejstret og styrkende. Den er Demokratiets Lovsang. Man finder i den Tanker, Billeder, Synsmaader i storartet om end tit uordnede Masser. Som Tænkere og Digtere er han ikke fuldent, han mangler Formens Tugt over Tanken; men netop dette gør ham interessant. Sine mange glimrende, geniale Tanker, kaster han rundt omkring sig mellem hverandre og giver derved Stof til Eftertanke. Han vækker Uro omkring sig; han har en Evne, som bevirker, at han bliver hørt; ingen kan være ligegyldig overfor ham. Han er Demokrat mere end de fleste: i den Henseende staar han paa Radikalismens alleryderste Grænse, men man mærker ved at læse denne Bog, at han ejer et varmt Hjerte, som slaar i Takt med det bedste i Tiden.

Blaagaards Realhøjskole Kjøbenhavn.

Ferdinand Nielsen.

## Venskab.

Der er en Ting, som altid har haft den største Interesse for unge Piger, og som er Midtpunktet i alle deres Samtaler. Det er deres egne og alle deres gode Veninders Hjærteanliggender. Fru *Egholm* klager i en Bog saa guddommeligt over, at de unge, frisindede Piger er aldeles blottede for Følelse, Poesi, Romantik osv. Aa, hun tager fejl i allerhøjeste Grad; hørte hun blot en Gang en Samtale mellem et Par unge Piger, selv af de mest emanciperede, skulde hun nok komme paa andre Tanker.

De unge Piger drømmer en umaadelig stor Del af deres Tid bort, og saa har de en Mængde Smaaforlidelser — eller Fejltagelser — om man vil, dem betror de saa i al Hemmelighed til en god Veninde, som saa lader gaa videre til sin gode Veninde, og

saa morer man sig lidt over Historien, selv om man holder aldrig saa meget af hinanden; deraf kommer det vist ogsaa, at Venskab blandt Kvinder er saa løst, man respekterer ikke hinanden, thi den ene ved temmelig sikkert, at hun ikke kan stole paa den anden, derfor bliver de unge Piger Veninder og dus i Dag og Uvenner i Morgen.

Vilde det ikke være rimeligere, om de ventede med at sige »du« og at være fortrolige, indtil de havde faaet en Smule Kendskab til hinandens Karakter? Naar saa den ene viser den anden Tillid, saa bør den ikke misbruges.

E. M. skriver i sin Artikel »Forlovelse«: »Den unge, intelligente Mand ser med Beundring paa den unge Pige, der vover at trodse Bornerthedens Fæstningsværker.« Dette er sandt. Men mon han ikke vil føle sig noget skuffet, naar den unge Pige begynder at fortælle ham — altsaa sin Ven — hvem Kusine Marie nu sværmer for, og i al Fortrolighed meddeler ham, at det er en dyb Hemmelighed, som hun selv har faaet at vide paa den udtrykkelige Betingelse at tie med den?

Beundringen maa blive til Agtelse, ellers bliver Venskabet aldrig inderligt og sandt, men den unge Pige vinder aldrig nogen Ven eller Venindes Agtelse, naar hun ikke kan tie med det, hun bliver betroet.

Og naar hun træffer en anden ung Pige, der ikke holder af at skumme sine Følelser af og servere dem for en nydelysten Veninde, saa har hun ikke Lov til at erklære hende for ufølsom eller hjærte-

løs. — Naa, Forelskelserne — ja jeg vil ikke disputere om, hvorvidt de er poetiske; men mon ikke den unge Pige var bedre tjent med i Stedet for at drømme og sværme sin Tid bort, at ransage sine Følelser rigtig alvorlig, for ikke at skuffe sig selv eller nogen anden? Og mon det ikke er mere romantisk at nære en virkelig dyb Kærlighed end en hel Hob overfladiske Følelser?

Regina Hoff.

## Social-politisk Skole.

Naar Kvinder i vore Dage gør Krav paa at øve Indflydelse paa Samfundets Anliggender, er det ønskeligt, at der meddeles dem en Undervisning, som kunde vejlede dem til Forstaaelsen af vore Samfundsforhold.

I Erkendelse heraf oprettede Kvindelig Fremskridtsforening i Fjor et Kursus for voxne Kvinder, og dette vandt strax en ikke ringe Tilslutning, idet 26 yngre og ældre Kvinder meldte sig for deltage i samme.

Der gaves Undervisning i Ethik af Cand. mag. *Oscar Hansen*, som gennemgik den formelle Ethik (Sædelærens Grundsætninger og Fremgangsmaade). I Retslære underviste Overretssagfører *Amdrup*, der i Foredrag, mundtlige Øvelser og skriftlige Opgaver behandlede den danske Familieret. Højskoleforstander *Falkenstjerne* fremstillede i Foredrag under Samtale-